

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת שופטים תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ו

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרקו להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת שופטים תשפ"ו – שלושת הקווים לתיקון העולם הכל נרשם והאדם חותם

מי שלא לומד את פנימיות התורה לא מבין את התורה. נא לקרוא את הספר שלנו 'רומח פינחס', שהוא כולו הבסיס של הקבלה, מוסבר באופן פשוט מאד ועמוק מאד, ומעשי – הכוונה היא לא לקבלה מעשית, אלא לאיך לתקן את עצמו, את האדם. ואת זה אפשר להוריד מהאתר בחינם.

אז אם כן, ה' יתברך רוצה להשרות את שכינתו. כל המלחמות בעולם הזה, כל הויכוחים, כל העניינים שיש מאז שנברא העולם עד הגאולה השלמה – הם על האם אפשר להשרות את השכינה, או לא. זה כל הסיפור.

והשכינה, על פי תורת ישראל אפשר יהיה להשרות אותה, היא תשרה כשאנחנו נהיה מתוקנים, "ממלכת כהנים וגוי קדוש". צריך לשמור תורה ומצוות ומעשים טובים בפרט ובכלל. כל ישראל ערבים, צוות אחד. גם לאומות העולם יש תפקיד, שבע מצוות בני נח. וגם מאומות העולם מי שרוצה להתגייר ולשמור – בבקשה. אז אין פה גזענות, ואין פה איפה ואיפה.

טוב, אז אם כן, רוצים להשרות את שכינתו. אבל מה קורה אם יש רצח? ואם לא יודעים מי רצח? אז נשפך דם נקי. הדם הנקי הזה מקטרג, וזה לא טוב, כל עם ישראל יענש. אז יש עגלה ערופה, בודקים איפה שמצאו את הנרצח כמה הוא קרוב לעיר הקרובה יותר, ואז צריך לעשות את כל התהליך.

זאת אומרת שה' יתברך לא משלים. הוא לא משלים עם זה. אי אפשר לחוס על נביא שקר כי הוא מדבר דברים שה' יתברך לא אמר לו להגיד, או על נביא שמדבר בשם עבודה זרה. יש על זה עונש מות. כמובן, יש בית דין ויש הכל, יש את העדים וכל הסיפור. תקראו את הפרשה, תלמדו את ההלכה, תבינו ענין.

אבל עם ישראל לא יכול להתעלם. יש דעות בעמים אחרים שאפשר לרחם, בואו נרחם. לפי התורה, יש דברים

ערב טוב! שבוע טוב! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת שופטים תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח. וכמו שאתם יודעים, אנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים', שזו הדרך שאנחנו משתדלים ללכת בה. מי שמתעניין בדרך הזו שיכנס לאתר שלנו, ושם ימצא אוצרות גדולים.

כן, אז כמו שאתם יודעים אנחנו קוראים את הפרשה קודם, ואז מה שנוצץ לי, מה שקורא לי, מה שמעניין אותי – שם אני מתעמק. ככה דרכי. "אין אדם לומד תורה אלא ממקום שלבו חפץ", שם הניצוצות שלו.

אוקיי, אז בפרשה הזאת אפשר לומר ככה: יש שלשה קווים בהנהגתו יתברך – חסד, דין ורחמים. בפרשה הזו יש הרבה חוקים ומשפטים, יש כל מיני ציוויים, מצוות, שה' אומר איך לעשות, מה לא לעשות, הרבה מה לא לעשות, כל מיני עבירות, ומה יקרה אם משהו עושה. ויש גם עונש מות, ויש אזהרות חמורות – כי אם אדם אחד חטא הוא נענש, אבל יש משהו שכולל את כל עם ישראל: "וּבְעֶרְתָּ הָרֶעַ מִקֶּרְבְּךָ". זאת אומרת, אתם ערבים לזה שהפושע, מי שרצח בכוונה, מי שעבד עבודה זרה, מי שהסית והדית, כל מיני דברים – הוא לא לבד, הוא שייך לממלכת כהנים וגוי קדוש, לעם ישראל, העם הנבחר לתקן עולם במלכות שדי". ואנחנו עבדיו של ה' יתברך.

ה' יתברך רוצה להשרות את שכינתו בעולם הזה. מה זה שכינתו? זה קצה התגלותו של ה' יתברך, המדרגה התחתונה של ההתגלות האלקית שאנחנו יכולים לשאת בעולם הזה. אם ה' יתברך היה מתגלה בכל יכולתו, אז היה מתבטל העולם כמובן. אז לא, אז יש צמצום, ויש דרך השתלשלות, עולמות, מסכים, עניינים – אלה מושגים בקבלה חשובים ביותר.

מסוימים שצריך לקיים אותם. מובן שהיום אין את זה כי אין לנו את בית המקדש ואין לנו סנהדרין, אז הדברים האלה, דיני נפשות, לא מקיימים אותם בזמן הזה. אבל בזמן שיש, שהיה, שיהיה בעזרת ה' עוד מעט, יבוא משיח וירד בית המקדש מוכן מן השמים בעזרת ה' – אז חוזרים הדינים, המשפטים, הכל.

ערי מקלט, שוב: אם בן אדם הרג מישהו בטעות, בשוגג, הוא בכלל לא ידע שהוא זרק איזו אבן והיא פגעה במישהו והרגה אותו – הוא צריך לנוס לעיר מקלט. אם גואל הדם פוגש אותו לפני שהוא מגיע לשם, הוא הורג אותו ואין לו דין רוצח. הוא צריך להשאר שמה עד מותו של כהן גדול.

בקיצור, יש מלא מלא דרישות, ציוויים, מהבורא יתברך שמו, שהוא יודע איך נברא העולם ואיך העולם צריך להתנהל ואיך העולם צריך להיות מתוקן, ולא אנחנו. אנחנו בני אדם. יש לנו שכל קצת קטן, ולא יודעים באמת. כל אחד חושב אולי שהוא יודע, יש כאלה שחושבים. אנחנו לא יודעים. התורה יודעת. תורה מהשמים.

אז יש כאן דרישות שהמחנה יהיה נקי ושלא יתרבו הרוצחים, שלא יהיו מסיתים ומדיחים, שלא יורידו את הרף, שלא יקלקלו את עם ישראל. כל הענין של להחרים את שבעת העממים שהיו כאן, על מנת שלא תלמד מהם לעשות את התועבות שלהם.

זאת אומרת, אצל ה' יתברך, יש לו תכנית ברורה מאד: עם ישראל צריך להגיע לתיקון שלו, ואז הוא מתקן את כל העולם. הוא לא יגיע לתיקון שלו אם כל אחד יעשה מה

שהוא רוצה, יעשה עבירות חמורות, ויתן שוחד נניח לאיזה שופט ואז השופט פוטר אותו. אסור לתת שוחד. אסור לקבל שוחד.

מבינים? סדר. משפט. הכל צריך להיות לפי התורה. ככה מובא בפרשה. אם לא, יתחילו קלקולים. יתחילו הקלקולים – בסוף יהיה חורבן של בית המקדש, בסוף תהיה גלות עם כל העונשים המרים כמו שואה, רדיפות, אינקויזיציה, כל מה שעברנו, בית ראשון, בית שני. עכשיו אנחנו פה מחכים למשיח, בעזרת ה' שיעשה סדר ונוכל לעשות נחת רוח לה' יתברך.

בקיצור, ה' יתברך כאן בפרשה, לפי עניות דעתי, הוא מחזק והוא דורש להחזיק ולחזק את קו שמאל של ההנהגה שלו. נכון, יש רחמים. נכון, יש חסד. אבל יש גם דין. אם אין דין, הכל נחרב.

בהתחלה בעולם התנהו ה' יתברך לא הגביל, לא צמצם, לא אמר. ויצאו עשר ספירות, עשר נקודות, וכל אחד משך את השפע לעצמו, אמר: 'אני אמלוד' – 'אה', 'אני אמלוד'! קח, קח, לקח שפע – הכלי נשבר, וכל הניצוצות ירדו לעמקי הקליפות.

משם אחר כך היה צריך להתחיל לתקן את עולם התיקון. ה' יתברך עשה את זה, את עולם התיקון, ברא אותו. אחר כך הביא את אדם הראשון, שהוא ימשיך ויגמור את התיקון. אדם הראשון עשה מה שעשה. עכשיו עם ישראל, שכל עם ישראל הם נשמת אדם הראשון, כל אחד מאתנו הוא ניצוץ, ואנחנו צריכים לתקן את כל הסיפור הזה.

זאת אומרת שהנסיון הזה של לתת לך לעשות מה שאתה רוצה, תקח כמה שאתה רוצה – הוא כבר היה. זה היה, וזה הביא את שבירת הכלים בעולם התנהו. ומשם יצא בכלל הרע. זו הפעם הראשונה שהרע בא לידי ביטוי, כי אצל ה' יתברך אין רע. מבינים?

אז לכן יש את החוקים והמשפטים וההגבלות והנסיונות, והכל צריך להיות בדיוק. ואי אפשר לרחם על מי שלא צריך לרחם. וצריך לרחם על מי שצריך לרחם. צריך לעשות חסד עם מי שצריך לעשות חסד. זה לא איך שבא לך, לפי ההרגשה שלך, לפי מה שנראה לך – אלא לפי ההלכה, לפי התורה, לפי מה שיורו חכמים.

צריכים להיות מתוקנים החכמים עצמם, שיורו את דרך ה' לפי התורה בלי טעויות כמה שאפשר, ואז אתה צריך בכל מקרה לעשות "ככל אשר יורו".

זה מסתדר עם הרגש? זה מסתדר עם הדעות שלך? זה מסתדר עם האינטרסים שלך? – זה לא מעניין. אה? אתה לא עושה ככל אשר יורו? זה נרשם למעלה. נפרעים ממך במקום, או נפרעים אחרי מאה ועשרים או חלק ככה וחלק ככה. אתה גם מוריד את הרף, כמו

המקושש במדבר למשל, שחילל שבת, הראשון שחילל שבת. זה מוריד את הרף. ברוך ה', אז הענישו אותו, הוא לא הדביק אחרים.

ואם היה מדביק אחרים, מה היה המצב שלנו? הרבה יותר גרוע. מבינים? כי יש חשבון אישי ויש חשבון כללי של כלל עם ישראל, ואפשר גם לומר שיש חשבון כללי של כל האנושות כמו שהיה במבול לפני מתן תורה.

מבינים? אז יש דין ויש דיין, והכל נרשם, והאדם חותם. ולכן יש פה בפרשה הזו הדגשים, הדגשים שאי אפשר לסגור עיניים, אי אפשר לסלוח במקרים האלה שהתורה מצוה לא לסלוח ולא לסגור עיניים.

המטרה של עונש מות על פי התורה היא קודם כל לכפר לחוטא שחטא ומגיע לו אחת מארבע מיתות בית דין. זה מכפר עליו. המות מכפר עליו. זה מנקה אותו. וזה גם מנקה את ממלכת כהנים וגוי קדוש, את עם ישראל ואת כלל העולם, את כלל העולמות, כי נעשה רצונו יתברך – כי צריך שתהיה פה כמות נתונה של נשמות יהודיות שעושות את העבודה על פי תורה ומצוות ומעשים טובים, שזה מה שמאפשר לשכינה לשרות.

**"הגנה שה' יתברך מגן
בעצם בציוויים האלה
בפרשה על קו שמאל שלו,
שלא יבואו כל מיני אנשים
עם כל מיני דעות ויבטלו
את קו שמאל שלו או
יורידו את העוצמה או יש
דברים שכן יקיימו ודברים
אחרים שלא בא להם
לקיים"**

אחרים שלא בא להם לקיים – זה חשוב מאד, במיוחד לבני זמננו, שאנחנו יש לנו נטיה לרחם ולאהוב. זה יפה מאד, אבל התיקון האמיתי של העולם זה תיקון עולם במלכות שד"י, לא בהמצאות של בני אדם.

אבל כל זה כרגע לא רלוונטי, הרוב לא רלוונטי בענין הזה, כי זה זמן של הסתר פנים ואין בית מקדש, ואנחנו לומדים את התורה כי צריך ללמוד אותה. לכשיגיע הזמן לקיים את כל המצוות יתקיימו כל המצוות.

אבל זה קטע פה חשוב מאד, להבין את האחריות של הפרט או אחריות של הכלל, שזה דבר אחד. גם אם יהודי לא רוצה לשמור והוא חושב שהוא חפשי, הוא לא חפשי. יש עליו את החשבון שלו, והוא משפיע על החשבון הכללי, גם אם הוא תינוק שנשבה. אז יודעים שהוא תינוק שנשבה, אבל זה משפיע. נניח, תינוק שנשבה הוא מסית ומדיח. טוב, הוא לא עושה את זה בכוונה כי זה מה שלימדו אותו, נניח הוא למד באיזה בית ספר של האומות, הוא ככה גדל – טוב, אבל זה משפיע. זה לא נשאר אצלו, זה משפיע על מי שהוא מסית ומדיח אותו.

מבינים? בשמים יש דין אמת. יודעים כל אחד מי הוא, מה הוא, מה דרגתו, מה מצבו, למה וכמה ולמה הוא עושה מה שהוא עושה. הכל ידוע.

אבל יש את ההלכה באופן כללי לתקן את העולם, כי אחרי שבירת הכלים ואחרי חטא עץ הדעת התערב הטוב והרע וצריך לברור אותו. ועל ידי ההלכה בוררים את הטוב מהרע, על ידי התורה כולה.

יהי רצון שכולנו נהיה זכאים וטובים וצדיקים, נעשה נחת רוח לאבא שבשמים, להביא את הגאולה השלמה במהרה ברחמים ובנעימים!

לחיים! לחיים! לחיים!

נא להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה. ובתוך כל זה גם להפיץ את 'ערב דא"ז'. אלה השירים שאני מנגן בלילה כדי לחזק את הנשמות. צריך לחזק את כל הנשמות לקראת ביאת משיח, שכולנו נזכה!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום, חודש טוב! וכל טוב סלה.

ואם אין את זה, השכינה מסתלקת, בית המקדש נחרב, עם ישראל מתפזר, וה' ירחם אילו עונושים. וזה יכול להימשך גם אלפיים שנה עד שנעשה תשובה, למשל על שנאת חנם, שזה החריב את הבית השני.

אתם מבינים את האחריות, רבותי? יש אחריות פרטית וכללית. לכן יש גם יצר פרטי, יצר רע פרטי, ויש יצר רע כללי שהוא מנסה להחטיא את כל עם ישראל. היצר הרע הפרטי מחטיא את האדם הפרטי. היצר הרע הכללי רוצה להחטיא את כל העם, רחמנא לצלן, למשל, כמו בעיר הנדחת, עיר שכולם שם עבדו עבודה זרה, מה הדין? הדין הוא להחרים אותה. מבינים?

לכן יש את העונשים האלה שאדם רגיל שחי את החיים שלו, לא מזיק לאנשים ורוצה לחיות את החיים שלו בטוב, ופתאום יש עונש מות על זה שהוא עשה ככה, עשה משהו אחר – הוא לא מבין למה זה כל כך חמור. נניח, אם הוא רצח הוא מבין, אבל אם הוא חילל שבת בפרהסיא אם היתה שמה התראה, שני עדים או לא, את זה הוא כבר פחות מבין. בוודאי תינוקות שנשבו לא מבינים כלום, כי הם לא יודעים כלום.

אז זה הסיפור. ה' יתברך רוצה את העולם נקי, כדי להשרות את שכינתו, כמו שאמרו: "נְתַאֲנָה הקדוש ברוך להיות לו דירה בתחתונים", "ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם". זו מטרת הבריאה. ולכן יש דרישות. ה' יתברך לא משאיר את שכינתו בעולם הזה אם אנחנו עושים דברים רעים. יש דברים רעים. יש דברים רעים מאד. הכל תלוי בחשבון הכללי. נכון? ראש השנה, אנחנו עכשיו לפני חודש אלול. בראש השנה כולנו נידונים, וגם העולם כולו נידון. הכל נידון. זה הסיפור.

כן. או כמו שראינו בפרשות קודמות: "והזר הקרב יומת". מבינים? אלה הדרישות של ה' יתברך. זה לא משהו קל. תורה זה לא דבר קל, זה לא תמיד מובן בשכל מה לעשות. אבל זה מה שה' יתברך מצוה. ובזמן שיש בית המקדש אז יש את הסנהדרין וכל הענין הזה שיכולים לקיים את כל ההלכות, לא כמו היום שאין דיני נפשות.

אבל הענין הזה של להבין את ההגנה שה' יתברך מגן בעצם בציוויים האלה בפרשה על קו שמאל שלו, שלא יבואו כל מיני אנשים עם כל מיני דעות ויבטלו את קו שמאל שלו או יורידו את העוצמה או יש דברים שכן יקיימו ודברים

ע"פ דע"ה חשוב לנצל כל הזדמנות של קדושה' מתוך הספר: 'דרך עץ החיים' מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

האדם לפעמים חושב לתומו שכאשר ירצה להתקרב לה' ית' ולתורתו – הדבר יעלה בידו. אך האמת היא שאין לדעת, כי ישנו כלל: "מעשיך יקרבוך מעשיך ירחקוך", וצריך להיות זהיר וזריז לא לאבד הזדמנות של קדושה – שיעור, ספר, חבר, שיכולים לקרב אותנו לאבינו שבשמים.

זכור: כל בחירה של האדם – מקרבת אותו לה' ית', או ח"ו להיפך. קח זאת תמיד בחשבון. צדיקים, חכמים וחסידים בכל הדורות כתתו רגליהם למרחקים על מנת ללמוד תורה מרבי צדיק. ואפילו על מנת לשמוע ממנו אמרה אחת!

מתוך נפשי – שמירה על האור

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ח אב תשפ"ו

- א. ככל שהדור יורד – כך המסר חייב להפוך ישיר, חזק, נוקב, מעורר, בהיר וקצר.
- ב. כל אחד הולך בסופו של דבר למקום המתאים לו, ע"פ דרגת בחירותיו.
- ג. הזמן חומק. אתה שם לב לכך?!
- ד. זקן, זה בהרגשה. כך גם צעיר.
- ה. אל תזלזל באף אחד. ולמד מכולם – מה לעשות ומה לא לעשות.
- ו. 'דרך עץ החיים' בס"ד מבררת את הניצוצות ומעלה אותם לעולמות העליונים, ללא הפסקה. הביאו עוד בירורים!
- ז. כל שניה היא בירור חדש. כל בירור דופק בחזקה ואינו מרפה, עד שתתיחס אליו ותדייק אותו.
- ח. אם אתה עשיר, מפורסם, חכם ונערץ על המוני בני האדם – אל תסתחרר. לכבוד אין ממשות. היום מכבדים אותך, מחר פוגעים בך.
- ט. זיווג טוב הוא זיווג המביא לתיקון – פרטי, זוגי, משפחתי ושל כלל העולם במלכות שד"י.
- י. החיים מלאים באין ספור סכנות. לכן שמור על עצמך, ובטח בה' ית' כי רק הוא קובע מה יהיה גורלך.
- יא. כמה אומץ נדרש מאברהם אבינו ע"ה להיות אברהם אבינו!
- יב. את הסגנון האמתי שלך ביצירה, באמנות, בכתיבה, לא תוכל לשנות – כי זו השליחות שלך, וזה השפע הזורם בצינור שלך. לכן אל תתרשם מביקורות, חיוביות או שליליות. ה'ה שמח בחלקך!
- יג. אל תחקה אחרים. ה'ה אתה עצמך, וכך בס"ד תצליח.
- יד. חרטה אמיתית, כן. חרטה הרסנית – לא.
- טו. לפעמים אדם רודף צדק מטעם עצמו ונכנס למלחמות לא לו, ומסתבך עם אלקים ואדם – והוא אינו מבין למה.
- טז. העולם אינו כפי שאתה מדמין או שואף שיהיה. העולם הוא כפי שהקב"ה ברא אותו, מנהל אותו, ומוליך אותו לתיקונו השלם במלכות שד"י.
- יז. יהודי! אתה יהודי – תמיד תהיה, תרצה או לא. "לְבַלְתִּי יִדַּח מִמֶּנּוּ נִדְּח".
- יח. אתה דעתן? ומי אמר שדעותיך נכונות וצודקות?!
- יט. יש מנעד – והוא בתוך גבולות התורה הקדושה!
- כ. שלום, אהבה וחירות. אלו ערכים שנלקחו מהתורה הקדושה, וכל אחד ערבב אותם כרצונו...
- כא. ישנם נושאים, שיחות והתרחשויות שמאירים בך, וישנם שלוקחים ממך כח ואור, והאור מסתלק, ר"ל.
- כב. הנשמה סובלת, העולם נחשך, ר"ל. מי גרם לכל זה? היצר הרע ושליחיו.
- כג. במקום שיש אהבת הבריות, הדין נמתק!
- כד. לפעמים אדם נדרש לוותר על כבודו שלו על מנת לשמור על כבוד שמים.
- כה. ה' יתברך, תרחם עלינו!

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים, למען שמו באהבה.

לחיים! לחיים! לחיים! ולהפיץ את 'ערב דא"ז'!

נא להתחזק בעבודתו ית'! לחיים! לחיים! לחיים! שבת שלום וכט"ס!